

ΕΤΗΣΙΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΘΡΑΚΙΩΤΩΝ, ΘΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΚΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ (ΚΥΡΙΑΚΗ 22 ΑΠΡΙΛΙΟΥ)

ΒΡΑΚΙΚΗ ΕΣΤΙΑ ΕΟΡΔΑΙΑΣ
Ο
ΑΡΧΙΓΕΝΗΣ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ
19

ΒΡΑΚΙΚΗ ΕΣΤΙΑ ΕΟΡΔΑΙΑΣ
Ο
ΑΡΧΙΓΕΝΗΣ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ
1989
ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

ΒΡΑΧΙΚΗ ΕΣΤΙΑ ΕΦΡΙΑΛΙΑΣ
Ο
ΑΡΧΙΓΕΝΗΣ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ
1989

ΩΣ ΜΝΗΜΗ
ΘΡΑΚΙΚΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Το Μαυρο Πάσχα των Θρακών . Μνημόσυνο από την Θρακική Εστία Εορδαίας στον Ιερό Ναό Αγίου Στεφάνου και Οσίας Παρασκευής της Επιβατινής στην Πτολεμαΐδα

Η Γενοκτονία στη Θράκη τον Απρίλιο του 1914: Το "Μαύρο Πάσχα" των Θρακών

Η Γενοκτονία στη Θράκη

Η Γενοκτονία η οποία ξεκίνησε το 1908 με την άνοδο στην εξουσία των Νεότουρκων και με τη στρατιωτική και την πολιτική καθοδήγηση των Γερμανών συμμάχων τους, συνεχίστηκε και από τους Κεμαλικούς μέχρι το 1923 στοιχίζοντας συνολικά τη ζωή σε πάνω από 1.000.000 Έλληνες, Ελληνίδες και παιδιά.

Στη Θράκη 250.000-300.000 , στην κεντρική Μικρά Ασία 300.000 με 350.000 στον Πόντο 350.000 ενώ θύματα υπήρξαν και στην Καππαδοκία.

Στην αρχή η εξόντωση έγινε με την εξορία των ανδρών στα τάγματα εργασίας και συνεχίστηκε με την εξόντωση των ηγετών, την εκτόπιση των γυναικών, των παιδιών. Με την έναρξη του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου δόθηκBloggeraιρία στους Νεότουρκους να υλοποιήσουν με μεγαλύτερη ευκολία το σχέδιό τους- η «Ειδική οργάνωση» κράτησε σημαντικό ρόλο- ενώ η υποχρεωτική στρατολόγηση Θρακών τους οδήγησε σαν Οθωμανούς στρατιώτες στο θάνατο σε μία από τις φονικότερες μάχες στην Καλλίπολη.

Έτσι οι Έλληνες της Θράκης αντιμετώπισαν και αυτοί όπως και οι Έλληνες του Πόντου και της Μικράς Ασίας την ίδια πολιτική βίας που εξελίχθηκε σε Γενοκτονία. Έτσι ερημώθηκε από το ελληνικό στοιχείο η Θράκη και εγκαταλείφθηκαν πόλεις όπως η Αδριανούπολη, η Βιζύη,η Τυρολόη, η Αρκαδιούπολη, οι Σαράντα Εκκλησιές, η Κεσσάνη,τα Μάλγαρα, η Χαριούπολη, η Μακρά Γέφυρα, η Ραιδεστός, η Ηράκλεια, η Καλλίπολη και άλλες, ενώ στις 6 Απριλίου του 1914, το Μαύρο Πάσχα όπως ονομάστηκε κορυφώθηκε η Γενοκτονία εναντίον των Ελλήνων της Θράκης. Συνέχεια της Γενοκτονίας εναντίον των Ελλήνων της Βόρειας Θράκης (ανατολική Ρωμυλία) και σταθμός μέχρι την τελική φάση μαζικής δολοφονίας των Ελλήνων στον Πόντο και την Μικρά Ασία.

Οι μεταπολεμικές εξελίξεις, οι συζητήσεις που έγιναν στο Συνέδριο Ειρήνης στο Παρίσι για το Θρακικό ζήτημα, και η υπογραφή το 1920 της συνθήκη των Σεβρών, έδωσαν στην Ελλάδα την Ανατολική Θράκη μέχρι την Τσατάλτζα σε απόσταση είκοσι χιλιομέτρων από την Κωνσταντινούπολη και τη χερσόνησο της Καλλίπολης. Επίσης η Ελλάδα πήρε την Ίμβρο και Τένεδο καθώς και τη Σμύρνη με ολόκληρη την περιοχή της.

Δύο χρόνια όμως αργότερα με την αλλαγή των προσανατολισμών και της πολιτικής έναντι των Κεμαλικών από τις μεγάλες δυνάμεις, είχαν σαν αποτέλεσμα να υπογραφεί η συνθήκη ανακωχής των Μουδανιών, με την οποία ο ελληνικός στρατός διατάχθηκε να εκκενώσει όχι μόνο την Μικρά Ασία, αλλά μέσα σε 15 μέρες και την Ανατολική Θράκη, εκεί όπου υπήρχαν μεγάλες στρατιωτικές δυνάμεις του και εύρωστο ελληνικό στοιχείο.

Έτσι τα συμφέροντα κάλυψαν την αλήθεια και το έγκλημα εναντίον των Ελλήνων δεν τιμωρήθηκε και επαναλήφθηκε μετά από λίγα χρόνια από τους Ναζί και το καθεστώς του Χίτλερ- στις 6 Απριλίου του 1941 οι Γερμανοί εισέβαλαν στην Ελλάδα- ως Ολοκαύτωμα και εκατοντάδες μαρτυρικά χωριά και πόλεις.

Σήμερα η αναγνώριση της Γενοκτονίας είναι ένα τεράστιο βήμα για την ανθρωπότητα: Η Τουρκία ως θύτης πρέπει να αποδεχθεί το έγκλημά του και να προχωρήσει σε όλες τις ενέργειες που προβλέπει το Διεθνές Δίκαιο και η Σύμβαση του ΟΗΕ για την Πρόληψη και

την Καταστολή του Εγκλήματος της Γενοκτονίας, ενώ το θύμα γνωρίζει ότι δεν μένουν ατιμώρητες οι μαζικές δολοφονίες των προγόνων του.

Εμείς ως απόγονοι των θυμάτων της Γενοκτονίας οφείλουμε όπως έχουμε το καθήκον να απαιτήσουμε και να προσπαθήσουμε να μην επαναληφθούν άλλες Γενοκτονίες. Εγκλήματα που δε συμβαδίζουν με το Δίκαιο, την Ιστορία, τη Μνήμη και τον Άνθρωπο.

Ο πανηγυρικός της ημέρας εκφωνήθηκε από την κ. Θεοδώρα Αιχμαλωτιδου.